

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LAZĂR, NICOLAE MIREL

Altminteri, sunt destul de obișnuit / Nicolae Mirel Lazăr. -

Apahida : Neuma, 2023

ISBN 978-630-6592-06-7

821.135.1

Nicolae Mirel Lazăr

Altminteri, sunt destul de obișnuit

Editura
NEUMA
2023

CUPRINS

Ca și cum m-aș lăsa de fumat	5
M-am apucat să scriu la o carte	8
Cu imagini	10
Cumva melancolia pătrunde în lucruri	12
Anonimi	13
Consolidarea planului orizontal	14
În urmă	16
Proces verbal de expropriere	17
Lămâiul nu a rodit dar a emis un fuior	19
Nu e sigur deloc	20
Ceața	21
Noiembrie – promisiuni	22
Busola, dreptarul ...	23
Fluturele cu aripi de oțel	24
E prima zi de decembrie	25
Ah, cum miros salcâmii	27
Tot mai sticlos	28
Încălzire globală	29
Negocieri de pace	32
Vehement	33
Jocul cu sabia	37

VISURI

(Ah, sunetele sunt înșelătoare)	43
(Oare chiar am privit înapoi?)	45
(Eu am oprit invazia de foarea-soarelui)	47
(Paradă pe arcuri)	49
(Retroversiune)	51
(Cumplit de trist și pustiu)	53
(Uite beam un ceai)	56
(Mie nu-mi e de ajuns)	57

TABLOURI DIN INFRAREALITATE

(absolut gol)	63
(stare de umbră)	64
(perfectul glob spart)	65
(histerezis)	66
(ecluză)	67
(semne de trecere)	68
(lupta cu lacrima)	69
(natură moartă)	70
(o – să zicem – teoremă)	71
(chiar: pentru ce?)	72
Războiul Lunii	73
Sold creditor	74
Tristețea asta n-are nimic	75
Să ardă miera sub tălpi	77

Super-Luna	79
aA aA aA aA aA pe Chesaru	80
Warning	82
Struguri cu pâine	83
Îmi plăcea să cumpăr măslina	84
Biscuiți șprițați	87
Rapsodia și Supraphonul	89
Altminsteri, sunt destul de obișnuit	92
Acesta este un poem de final	94

Ca și cum m-aș lăsa de fumat

De când cu pensia mă bărbieresc la două zile
Pică azi așa că scot spuma
care trebuie zgâlțâită O întind pe obraz
și peste albul ei e concediul din vara lui 84
cu prietenii din stagiul făcut la Găești
Bilete prin sindicat pe relații la Jupiter
în hotelul rotund cu piscină la mijloc
La miezul nopții în apa caldă de peste zi
și răcoarea brizei de seară
nu mai e nimeni nici măcar să privească
Obosea stroboscopul și se lipea cămașa pe piele
I want to break free și Radio Ga-Ga
Works albumul verii pe litoral
Și bancuri până spre ziuă toți într-o cameră
cu niște fete lipite la dans
și bere nemțească alături
Eram bun la chestia asta – la bancuri
să nu se înțeleagă greșit
M-am bărbierit și trec cu palma peste obraz și
nu știu de ce a năvălit amintirea asta
În oglindă se vede pielea gâtului care atârnă
în două pliuri uscate și colțurile gurii
coborând spre bărbie
Când am mai făcut o baie de noapte
de când n-am mai călcat în club la un dans
ce bancuri aș ști să spun pân' la ziuă
Ce mai e între mine de-acum și timpul acela

Stau și citesc în fotoliu – unul din ăla
care se lasă pe spate de poți să și dormi
Pagina se împânzește ca un tifon
pe care sunt eu în curtea maternității de lângă Schelă
în iarna primului an de liceu
La fereastră mama o ține în brațe
pe sora venită la o pubertate de mine
Are ochii închiși și pe cap o mulțime de păr
și-mi zic „e tata bucățică tăiată”
Tata care și-a luat lumea în cap
că „trebuia să trăiască” ce mai avea de trăit
după zece ani de-nchisoare
Acum are 50 de ani și doi băieți de-nsurat
Îmi recomandă cărți de citit și
predă englezească la un colegiu
Face work-shop-uri și proiecte cu puștii
zacuști și ciorbe de burtă epice (negreșit!)
Apare la Morning Glory și Digi
și vorbesc despre școală
Adică ce-ar trebui și nu este
cum ar veni „România educată” rătăcită-n peisaj

Nostalgii ...

Merg pe un drum și buf într-o groapă
din cine știe ce timp iar drumul
cum să zic ... își vede de drum sau de treabă
Până ies eu de-acolo lumea a luat-o-nainte
clipa s-a dus și mă simt vulnerabil
Ar trebui să mă las
Ca și cum m-aș lăsa de fumat:
gata de mâine fără țigări

Dar zeul nostalgiilor spune că
nu-i indicat s-o rupi așa de o dată
Tot ce poartă un nume are un zeu
oricât ar părea de ciudat și
de regulă sunt foarte persuasivi
Mâine să zicem o juma' de pachet poimâine
mai scoți o țigară sau două și așa mai departe
Trăiește și vezi dacă poți ...

M-am apucat să scriu la o carte

Stau în dreptul chiuvetei și curăț un măr
Așa le mănânc eu fără sămburi tăiate felii
Și de o dată ca fulgerarea cuțitului
ce zboară codița pe jumătatea tăiată
în minte bușește "am înțeles!"
Cumva m-am întors între cărți
E un loc pufos liniștit și mă simt protejat
Până și curățatul mărului îmi iese mai bine

Cărțile nu cer nimic
Dau armură și sabie Dacă face trebuință
poate și-un cal și galbenii cu care se plătește la vămi
Și o domniță pentru care să tai uriași
Filtrul prin care lumea se vede mai bine
în tot și pe bucăți dacă vrei
Ce spun eu!? Sunt sângele lumii
în și printre ființe cuvinte și lucruri
(Ah, ce m-am înfierbântat!)
Nu te judecă și nu te vorbesc pe la spate
și nu cer nimic cum spuneam

Pentru asta le urăsc de moarte stăpânii
Înțeleg unde le șade puterea și
știu negreșit când împăratul e tufă
Le dau în gât plagiatele le spulberă nimbul
le scad încasările și nu cer nimic
Poate doar dacă simt că ar fi cu puțință
că-ar exista premisele necesare

să le dai o surată O piesă mărunță
în zidăria care urcă între cer și pământ
și ține lumea în echilibru

O dar sună de-a dreptul patetic
Am curățat mărul l-am tăiat l-am mâncat
și sunt mai departe îngrozitor de patetic
Nu mi-e prea clar în ce sens din câte poate fi înțeles
dar poate că tocmai asta e
că m-am apucat să scriu la o carte

Ar trebui să scriu cu imagini lumea nu mai înțelege
cuvinte Aproape jumătate din absolvenții de azi
citesc și în minte nu li se-nfiripă nimic
Sufletul lor e jumătate îngropat în smartphone

În PC în tabletă Cealaltă jumătate e nedumerită
Cu pozele e ușor nici nu-i nevoie să le faci singur
să alegi un loc un unghi o lumină care înseamnă ceva
Sunt milioane pe net descarci salvezi și e super

Postezi șeruiști dai mesaj Destinatarul zâmbește
(sau înjură și el după caz) și-și spune că te-ai gândit
la el un minut o secundă eventual dă mai departe
Vom scrie pe Instagram pe TikTok, pe Facebook

poemele vor depinde de procesor și display de
numărul de pixeli și giga de RAM Pe iPhone poemul
va fi mai frumos ...„o imagine face cât o mie
de cuvinte” – iată! Bolșit bolșit! Cuvinte și imagini

lucrează diferit fiecare cu altă căsuță din creier
fiecare în altă-ncăpere din minte Așa funcționează
La început a fost Cuvântul abia pe urmă Lumina.
Eu scriu mai departe cu litere și cuvinte
îndărătnic înverșunat.

Cândva cineva din cine știe ce galaxie va scormoni sub
colina învinețită de cenușă vulcanică (sau nucleară)

și va scutura paginile-îngropate acolo miraculos
Va privi cu uimire sau doar curios
șirurile de semne necunoscute ciudate

Le va scana le va proiecta holografic
poate le va împrăști în tot Universul
și vor căuta cu-nfrigurare un înțeles
„Ah – va gândi și va da mai departe instantaneu
uite cum puteau comunica!
Și noi am rezolvat-o de mult cu imagini”

Cumva melancolia pătrunde în lucruri

Câmpul e galben galben ca o invazie mongolă
Undeva departe o fâșie îngustă și neagră
se-nfige-n orizont în conceptul acela
Și lucrul ăsta e trist
seamnă cu ploaia mărunță de toamnă
care curge de o zi și jumate
Teribil de trist ca o fântână secată
la marginea unui peron în gări de câmpie turtite

E trist sau așa se răsfrânge în mine
îndepărtându-se tot odată într-un unghi ascuțit
prin geamul vagonului Ca un transfocator aș zice
care se retrage încet foarte încet și apatic
pe bancheta murdară (da e tăiată pe lung
i-a trebuit cuiva buretul acela)
Se retrage mereu până la cel care sunt
Focalizează pe mâinile mele înroșite de frig
apoi pe genunchi. Aerul umed pătrunde-n vagon
pe colțul unui geam destrămat
Se retrage temător până ce cade
în chiar miezul fierbinte și roșu pulsând
care și el ar vrea să dispară
și răsfrânge melancolia pe lucruri

Anonimi

E 3 martie 2023 și sunt dependent de fumat
de statul degeaba de privit în tavan
N-am nicio porneală spre a face ceva
și-n consecință n-am făcut lista
cu ce e de meșterit în grădină
cu galeria de draperie cu profilul de prins
pe lângă ușa terasei cu ... cu ... cu ...
Vreau să stau ca un bolțar
pe care s-au prins mușchi și licheni
ca o piatră intrată pe jumătate-n pământ
să privesc fără să văd
(Poate ... doar să citesc? Dar ar trebui să mă salt
și să merg după carte iar asta e de ne-nchipuit)

Sunt dependent de fumat de statul degeaba
de privit în tavan și-i pizmuiesc
pe dependenții de mulțumire
care umblă veseli prin cartier și plănuiesc
un grătar la comun cu pastramă și bere
Se informează convingător cu ce se stropește la meri
ca niște adevărați amatori de-a dreptul experți
Se gratulează entuziaști că DIGI a cablat și la noi
și-o s-avem fibră cu super-viteză
și la *up* și la *down*

Sunt dependent de fumat de statul degeaba
de privit în tavan
Deci zic și eu: ce-i de făcut?